

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. złożyła przeciwko (...) spółce akcyjnej w S. pozew o zapłatę kwoty 149.751,56 zł z odsetkami z ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, liczonymi od następujących kwot:

- 5.798,02 zł od dnia 22 lipca 2018 r. do dnia zapłaty,
- 33.210 zł od dnia 22 lipca 2018 r. do dnia zapłaty,
- 28.782 zł od dnia 22 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty,
- 33.210 zł od dnia 22 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty,
- 1.150,54 zł od dnia 20 września 2018 r. do dnia zapłaty,
- 33.210 zł od dnia 22 września 2018 r. do dnia zapłaty,
- 14.391 zł od dnia 9 października 2018 r. do dnia zapłaty.

a nadto powódka domagała się zasądzenia od pozwanej kosztów postępowania.

Uzasadniając wskazane roszczenia powódka podała, że strony łączyła umowa dzierżawy lokomotywy manewrowej spalinowe typu (...) oraz lokomotywy typu SM 42- (...). Powódka dochodzi czynszu dzierżawy.

Pozew doręczono pozwanej 8 stycznia 2019 r.

W piśmie procesowym z 25 stycznia 2019 r. powódka w części cofnęła pozew, wobec wpłat dokonanych przez pozwaną po doręczeniu pozwu. W piśmie procesowym z 3 kwietnia 2019 r. powódka sprecyzowała żądanie po cofnięciu pozwu. W piśmie procesowym z 27 maja 2019 r. powódka ostatecznie sprecyzowała żądanie po cofnięciu pozwu, domagając się zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych w następujący sposób:

- od kwoty 5.798,02 zł od dnia 22 lipca 2018 r. do dnia 22 stycznia 2019 r.;
- od kwoty 33.210 zł od dnia 22 lipca 2018 r. do dnia 18 stycznia 2019 r.;
- od kwoty 28.782 zł od dnia 22 sierpnia 2018 r. do dnia 23 stycznia 2019 r.;
- od kwoty 33.210 zł od dnia 22 sierpnia 2018 r. do dnia 23 stycznia 2019 r.;
- od kwoty 1.150,54 zł od dnia 20 września 2018 r. do dnia 23 stycznia 2019 r.;
- od kwoty 33.210 zł od dnia 22 września 2018 r. do dnia 23 stycznia 2019 r.;
- od kwoty 10.000 zł za dzień 24 stycznia 2019 r.;
- od kwoty 14.391 zł od dnia 9 października 2018 r. do dnia 24 stycznia 2019 r.

Na rozprawie prokurent pozwanej (...) spółki akcyjnej w S. przyznał, że cała kwota główna została zapłacona, a także przyznał, że pozostały do uregulowania roszczenia z tytułu odsetek, pozwana tego długu z tytułu odsetek nie neguje.

Postanowieniem z 25 czerwca 2019 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie umorzył postępowanie w części, tj. poza kwotą ustawowych odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych, liczonych w następujący sposób:

- od kwoty 5.798,02 zł od dnia 22 lipca 2018 r. do dnia 22 stycznia 2019 r.;
- od kwoty 33.210 zł od dnia 22 lipca 2018 r. do dnia 18 stycznia 2019 r.;
- od kwoty 28.782 zł od dnia 22 sierpnia 2018 r. do dnia 23 stycznia 2019 r.;
- od kwoty 33.210 zł od dnia 22 sierpnia 2018 r. do dnia 23 stycznia 2019 r.;
- od kwoty 1.150,54 zł od dnia 20 września 2018 r. do dnia 23 stycznia 2019 r.;
- od kwoty 33.210 zł od dnia 22 września 2018 r. do dnia 23 stycznia 2019 r.;
- od kwoty 10.000 zł za dzień 24 stycznia 2019 r.;
- od kwoty 14.391 zł od dnia 9 października 2018 r. do dnia 24 stycznia 2019 r.

Ponadto postanowieniem z 25 czerwca 2019 r. zwrócono powódce połowę opłaty od pozwu, tj. kwotę 3.744 zł. Postanowienie jest prawomocne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

28 lutego 2018 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. i (...) spółka akcyjna w S. zawarły umowę dzierżawy, na podstawie której spółka (...) oddała w dzierżawę spółce (...) lokomotywę manewrową spalinową typu (...). Czynnosc dzierżawny został ustalony na kwotę 27.000 zł netto miesięcznie. Dzierżawca ponadto miał ponosić koszty eksploatacji lokomotywy, w tym koszty jej bieżących napraw.

Załącznik nr 2 do umowy stanowił „protokół zdawczo-odbiorczy”.

Na skutek opóźnień w płatnościach umowa została wypowiedziana 6 września 2018 r. Lokomotywa została zwrócona 13 września 2018 r.

Dowód: umowa nr (...) z 28 lutego 2018 r. z protokołem zdawczo-odbiorczym - k.13-25,

pismo z 6 września 2018 r.- k. 37,

protokół zdawczo-odbiorczy z 13 września 2018 r. - k. 38-38v.

10 maja 2018 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. i (...) spółka akcyjna ustnie zawarły umowę, na mocy której spółka (...) udostępniła spółce (...) druga lokomotywę typu SM 42- (...). Sposób rozliczeń za dzierżawę lokomotywy był analogiczny jak przy poprzedniej umowie.

Sporządzony został - wg wzoru załączonego do umowy (...) - dokument „protokół zdawczo-odbiorczy” z 10 maja 2018 r.

26 lipca 2018 r. lokomotywa została zwrócona na żądanie spółki spółka (...), wyrażone pismem z 20 lipca 2018 r.

Dowód: protokół zdawczo-odbiorczy z 10 maja 2018 r.- k. 26-27,

pismo z 20 lipca 2018 r.- k. 28,

protokół zdawczo-odbiorczy z 26 lipca 2018 r.- k. 29-30.

Z tytułu dzierżaw lokomotyw, spółka (...) wystawiła i doręczyła drogą elektroniczną spółce (...) m.in. faktury VAT o numerach:

- (...) z 30 czerwca 2018 r. w kwocie 33.210 zł i z terminem płatności 21 lipca 2018 r.;

- (...) z 30 czerwca 2018 r. w kwocie 33.210 zł i z terminem płatności 21 lipca 2018 r.;
- (...) z 31 lipca 2018 r. w kwocie 28.782 zł i z terminem płatności 21 sierpnia 2018 r.;
- (...) z 31 lipca 2018 r. w kwocie 33.210 zł i z terminem płatności 21 sierpnia 2018 r.;
- (...) z 29 sierpnia 2018 r. w kwocie 1.150,54 zł i z terminem płatności 19 września 2018 r.;
- (...) z 31 sierpnia 2018 r. w kwocie 33.210 zł i z terminem płatności 21 września 2018 r.
- (...) z 17 września 2018 r. w kwocie 14.391 zł i z terminem płatności 8 października 2018 r.;

Spółka (...) przyjęła faktury i nie negocjowała zasadności ich wystawienia.

Spółka (...) uregulowała jedynie część należności objętej fakturą VAT nr (...) z 30 czerwca 2018 r., z której do zapłaty pozostało 5.798,02 zł.

Dowód: faktury VAT oraz wydruki korespondencji mailowej - k. 47-63.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. w związku z brakiem płatności wzywała do ich dobrowolnego uregulowania, m.in. pismami z 29 sierpnia 2018 r., z 3 października 2018 r., z 8 listopada 2018 r.

Dowód: wezwania do zapłaty z potwierdzeniami odbioru - k. 34, 36, 39-41; 42, 46.

Spółka (...) ostatecznie zapłaciła całą należność, objętą wymienionymi wyżej fakturami VAT:

- 18 stycznia 2019 r. zapłaciła kwotę 33.210 zł w tytule przelewu wskazując: (...); (...);
- 22 stycznia 2019 r. zapłaciła kwotę 39.008,02 zł w tytule przelewu wskazując: (...); (...);
- 23 stycznia 2019 r. zapłaciła kwotę 53.142,54 zł w tytule przelewu wskazując: (...); (...); (...);
- 24 stycznia 2019 r. zapłaciła kwotę 24.391 zł w tytule przelewu wskazując: (...); (...).

Dowód: dokumenty sporządzone na podstawie art. 7 ustawy pr.bank. „potwierdzenie wykonania operacji” - k. 78-81.

Sąd zważył, co następuje:

Po cofnięciu pozwu co do całej kwoty głównej (i umorzeniu postępowania w tym zakresie prawomocnym postanowieniem) żądaniem pozwu objęte są odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych.

Stan faktyczny sprawy pozostaje niesporny. Strona pozwana nie złożyła odpowiedzi na pozew, natomiast na rozprawie stawiał się prokurent pozwanej, który potwierdził, że cała należność główna została zapłacona. Prokurent przyznał również, że do uregulowania pozostają odsetki za opóźnienie. Prokurent oświadczył, że spółka (...) nie neguje długu z tytułu odsetek i przyznaje, że dług ten faktycznie powstał.

Podstawą prawną roszczenia o zapłatę odsetek jest art. 7 ust.1 ustawy z 8 marca 2013 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, zgodnie z którym:

W transakcjach handlowych - z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny - wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) wierzyciel spełnił swoje świadczenie;

2) wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie.

Prokurent pozwanej nie negocjował ani terminów, od których powódka naliczała odsetki (były to terminy przypadające dzień po terminie płatności wskazanym w fakturach VAT), ani dat końcowych, do których odsetki były naliczone (daty spełnienia świadczenia przez pozwaną).

Wyjaśnienia wymaga jedynie, że należność z faktury o numerze (...), wystawionej na kwotę 33.210 zł z terminem płatności przypadającym 21 września 2018 r., została zapłacona do kwoty 23.210 zł w dniu 23 stycznia 2019 r., zaś do kwoty 10.000 zł w dniu 24 stycznia 2019 r., stąd żądanie powódki o zapłatę odsetek od całej kwoty faktury za okres 22 września 2018 r. - 23 stycznia 2019 r. oraz od kwoty 10.000 zł za dzień 24 stycznia 2019 r.

Zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji.

W procesie cywilnym obowiązuje zasada odpowiedzialności za wynik postępowania oraz zasada zwrotu kosztów celowych, wyrażone w art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

W przypadku cofnięcia pozwu co do zasady stroną przegrywającą sprawę jest strona powodowa i tym samym ona obowiązana jest zwrócić stronie przeciwnej poniesione przez nią koszty procesu. W orzeczeniach Sądu Najwyższego i sądów powszechnych przyjmuje się jeden tylko wyjątek od zasady, że powód cofając pozew jest stroną przegrywającą sprawę. Wyjątek ten dotyczy sytuacji, w której powód cofnął pozew z uwagi na to, że pozwany spełnił dochodzone świadczenie w toku procesu, czym zaspokoił roszczenie powoda wymagalne w chwili wytoczenia powództwa [por. np. uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 1984 roku, IV CZ 196/84, uzasadnienie postanowienia Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 30 listopada 1995 roku, I ACz 366/95, OSA 1996/7-8/34].

Tylko w takiej sytuacji za stronę przegrywającą sprawę uważa pozwanego, taka też sytuacja wystąpiła w niniejszej sprawie, ponieważ powódka cofnęła pozew w związku z zapłatą kwoty głównej, jakiej pozwana dokonała w ratach już po doręczeniu jej pozwu. Cofnięcie zostało dokonane przez powódkę pismem procesowym złożonym przed rozprawą.

Zgodnie z art. 79 ust 1 pkt 3 a w zw. z art. 79 ust 1 pkt 1 b ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd z urzędu zwraca stronie połowę uiszczonych opłat od pisma cofniętego po doręczeniu pozwu stronie przeciwnej, ale przed rozpoczęciem posiedzenia, na które sprawa została skierowana. W niniejszej sprawie połowa opłaty od pozwu została zwrócona powódce postanowieniem umarzającym postępowanie co do kwoty głównej. Od pozwanej na rzecz powódki zasądzono więc koszty postępowania, na które składają się: 3.744 zł - połowa opłaty od pozwu; 5.400 zł - koszty zastępstwa procesowego, (zgodnie z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych), 17 zł - opłata skarbową od pełnomocnictwa.